

GSF

MAYIS 2023

E-Bülten

35. SAYI

İLLÜSTRASYON: İREM DEDE- İLETİŞİM VE TASARIM BÖLÜMÜ ÖĞRENCİSİ

Güzel Sanatlar
Fakültesi

İÇİNDEKİLER

GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

01-08

ÖNE
ÇIKANLAR

09-16

ETKİNLİKLER

17-18

AKADEMİK
BAŞARILAR

19-21

GSF'DEN
HABERLER

22-29

KÜLTÜR
YOLCULUĞU

30-12

SANATA YÖN
VERENLER

32-33

İKONİK
YAPILAR

34-35

BİR FİLM
SEÇTİK

36-37

ALBÜM
TANITIMI

38

SAHNEDEKİLER

39-47

RÖPORTAJLAR

48

YENİ MESLEK
DALI

49

ŞEHİRDE NE
VAR?

19 MAYIS

ATATÜRK'Ü ANMA
GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

Kutlu olsun

**İGÜ GSF RTS
ÖĞRENCİLERİNE**

AMERİKA'DAN

BÜYÜK ÖDÜL!

*En iyi kısa film ödülünü kazanan
öğrencilerimizi kutlarız!*

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RADYO TELEVİZYON VE SİNEMA
BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNDEN

FERİT DOĞAN'IN SENARİSTLİĞİNİ VE
YÖNETMENLİĞİNİ, **BERK KÖSE**'NİN
GÖRÜNTÜ YÖNETMENLİĞİNİ ÜSTLENDİĞİ

GEÇMİŞ, GELECEK, ŞİMDİ

PENSİLVANYA ÜNİVERSİTESİ TARAFINDAN
DÜZENLENEN **BİFOCAL FİLM FESTİVALİ**'NDE

**EN İYİ KISA FİLM
ÖDÜLÜNÜ**

*Almaya hak
kazandı!!*

RADYO TELEVİZYON VE SİNEMA BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNDEN GÜZEL HABER!

Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü dördüncü sınıf öğrencilerinden Ferit Doğan'ın senaristliğini ve yönetmenliğini, Berk Köse'nin görüntü yönetmenliğini üstlendiği Geçmiş, Gelecek, Şimdi kısa filmi festival yolculuğunu başarılı bir şekilde sürdürüyor.

Daha önce Bolivya'da düzenlenen Black Cat Award Uluslararası Film Festivali'nde ve Endonezya'da düzenlenen Kalakari Film Festivali'nde izleyiciyle buluşan Geçmiş, Gelecek, Şimdi, Amerika'da Pensilvanya Üniversitesi tarafından düzenlenen Bifocal Film Festivali'nde, Student Narrative (öğrencilerin çektiği kısa filmler) kategorisinde en iyi kısa film ödülünü almaya hak kazandı. Bu büyük başarının hemen ardından Slovenya'da düzenlenen Student Cuts Film Festivali'nde seçki elde eden film, 10-12 Mayıs tarihleri arasında izleyici ile buluşacak.

18 - 24 MAYIS Müzeler Haftası

Kutlu Olsun

18-24 MAYIS MÜZE HAFTASI!

Müze, sanatsal, kültürel, tarihi veya bilimsel öneme sahip nesnelere veya eserleri toplayan, koruyan, araştıran, sergileyen ve yorumlayan bir kurum veya kuruluştur. Müzeler, bu nesnelere sergilendiği ve eğitim, kültür ve eğlence amaçlı olarak halka açık hale getirildiği fiziksel bir alan sağlar. Sanat, tarih, bilim, teknoloji, doğa tarihi, antropoloji, arkeoloji gibi çeşitli temalara ve disiplinlere odaklanabilir. Belirli bir konuya adanmış olabilir veya birden fazla ilgi alanını kapsayan daha geniş bir kapsama sahip olabilirler. Müzelerde tipik olarak eserlerin toplanmasını ve korunmasını denetleyen küratörler ve uzmanlar bulunur. Edinilecek veya bağışlanacak nesnelere dikkatlice seçerler, kökenlerini ve tarihsel bağlarını belgelerler ve uygun bakım ve muhafazalarını sağlarlar.

Kalıcı sergilere ek olarak, müzeler genellikle belirli konuları araştıran, gezici koleksiyonları sergileyen veya çağdaş sanat eserlerini sunan geçici sergiler düzenler. Bu sergiler, ziyaretçilerin ilgisini çekmek ve konuyla ilgili anlayışlarını geliştirmek için etkileşimli görüntüler, multimedya sunumları ve eğitim materyalleri içerebilir.

Müzeler birkaç nedenden dolayı toplumda çok önemli bir rol oynar:

- Kültürel mirasın korunması ve sergilenmesi
- Eğitim ve öğrenim
- Araştırmayı ve bursu teşvik etmek
- Eserlerin korunması ve muhafaza edilmesi
- İlham veren yaratıcılık ve hayal gücü
- Sosyal uyumu ve topluluk katılımını teşvik etmek
- Turizm ve ekonomik etki

Müzeler ayrıca araştırma ve bilimde de rol oynar. Koleksiyonlarındaki nesnelere incelemek ve analiz etmek için araştırmacılar, akademisyenler ve uzmanlarla işbirliği yaparak çeşitli alanlarda bilginin ilerlemesine katkıda bulunurlar.

Müzeler genellikle bilimsel çalışmalar yayınlar, konferanslar düzenler ve akademik işbirliklerini kolaylaştırır.

18 - 24 MAYIS MÜZELER HAFTASI KAPSAMINDA

HAFIZA MEKANLARI OLARAK

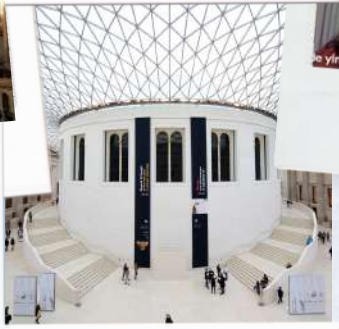
TÜRKİYE'DE VE DÜNYA'DA

“MÜZELER”

PANELİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Moderatörlüğünü Arş. Gör. Başak Lale'nin gerçekleştirdiği "Hafıza Mekanları Olarak Türkiye'de ve Dünya'da Müzeler" panelinde, İstanbul Gelişim Üniversitesi Grafik Tasarımı Bölümü öğretim elemanı Prof. Dr. İsmet Çavuşoğlu, Düzce Üniversitesi, Sanat, Tasarım Ve Mimarlık Fakültesi Temel Sanat Bilimleri Bölümü öğretim üyeleri Doç. Ayşe Nahide Yılmaz ve Öğr. Gör. Nilgün Yüksel panelist olarak yer aldı.

HAFIZA MEKANLARI OLARAK TÜRKİYE'DE VE DÜNYA'DA MÜZELEER

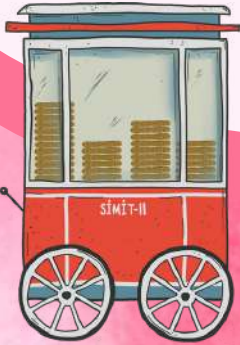
Prof. Dr. İsmet Çavuşoğlu pek çok farklı ülkede ziyaret ettiği ve üzerine bilimsel çalışma yürüttüğü müzelerden bahsetti. ABD, İngiltere, Fransa ve İtalya gibi ülkelerde yer alan önemli müzelerde yaşadığı keyifli anılarını paylaşan Çavuşoğlu, müzelerin birbirinden farklı yönlerine dikkat çekti.

Doç. Ayşe Nahide Yılmaz, müze kavramının kökeninden, müzelerin tarihçesinden detaylıca söz etti. Müzelerin sosyal mekanlar olarak ülkelere ve toplumlara büyük katkılarının olduğunu ifade eden Yılmaz, verdiği müze örnekleri ile söylemlerini destekledi.

Öğr. Gör. Nilgün Yüksel, Türkiye'de ve Dünya'da müzeciliğin önemine dikken bir sunuş gerçekleştirdi. Öğr. Gör. Nilgün Yüksel'in de konuşmasını tamamlamasının ardından dinleyicilerden gelen sorular yanıtlandı.

YOĞUN KATILIMLA
GERÇEKLEŞEN ETKİNLİĞİN DEVAM
SERİSİ İÇİN SÖZLEŞİLDİ

RTS VE GMS ORTAKLIĞINDA İSTANBUL SOKAK LEZZETLERİ TADIMI VE FOTOĞRAF ÇEKİMİ ETKİNLİĞİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (İGÜ) Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü ile Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü 26 Mayıs Çarşamba günü "İstanbul Sokak Lezzetleri Tadımı ve Fotoğraf Çekimi" etkinliği gerçekleştirdi.

İç Paydaş olan iki bölümün ortak faaliyeti şeklinde düzenlenen etkinlikte Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü Araştırma Görevlilerinin tavsiyesiyle önce İstanbul'un çeşitli sokak yiyecek ve içeceklerinden tadımlandı. Ardından Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü Araştırma Görevlisi Eda Çekemci, sokak lezzetlerinin fotoğraflarının çekilmesi konusunda teknik bilgiler aktardı.

ETKİNLİKLER

“KISA VE TEKNİK” ETKİNLİĞİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ!

**Konuk:
Bulut Bardak**

“Kısa ve”, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü’nün düzenlediği, kısa film özelinde söyleşilerin gerçekleştirildiği etkinlik serisi olarak bilinmektedir.

Dr. Öğr. Üyesi Emre Doğan’ın moderatörlüğünde gerçekleşen etkinliğe görüntü yönetmeni ve editör Bulut Bardak konuk oldu. Kısa filmlerde görüntü yönetmenliği yapan ve editör olarak da görev alan Bardak, kısa film üretiminin teknik yönüne odaklandı. Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği etkinlikte kısa film üretimi yapan öğrencilere de tavsiyelerde bulunan Bardak, sette karşılaşılabilecek olası sorunlardan ve çözümlerinden bahsetti.

ETKİNLİKLER

DARÜLACEZE'DE ANNELER GÜNÜ!

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (İGÜ) Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü ile Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü 09 Mayıs Salı günü "Darülaceze'de Anneler Günü" etkinliği gerçekleştirdi. Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü Öğretim Elemanlarından Prof. Dr. Aslı Albayrak, Arş. Gör. Emel Çirişoğlu, Arş. Gör. Ayşe Seray Çetin, Öğr. Gör. Çağkan Güner ve gönüllü öğrencilerle birlikte B Blok mutfağında Darülaceze'de kalan annelere hediye edilmek üzere atıştırmalıklar ve içecekler hazırlandı. Öğretim elemanları ve öğrenciler tarafından hazırlanan atıştırmalıklar ve içeceklerle birlikte 09 Mayıs Salı günü Darülaceze'ye ziyaret gerçekleştirildi.

ETKİNLİKLER

ÇARŞAMBA ATÖLYELERİ KAPSAMINDA SES TASARIMI WORKSHOP'U GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Konuk:
Yigitcan Kiremitci

Çarşamba Atölyeleri kapsamında düzenlenen “Ses Tasarımı Workshop’u” başlıklı atölyeye, ses mühendisi ve ses tasarımcısı Yiğitcan Kiremitci konuk oldu. Prodüksiyondaki ve post-prodüksiyondaki ses kayıt süreçlerini ayırmayı Kiremitci, sesin her projede en az önem verilen ama aslında en çok önem verilmesi gereken konulardan biri olduğunun altını çizerek sözlerini tamamladı.

SANAT YÖNETMENLİĞİ ATÖLYESİNE YOĞUN İLGI

Konuk:
Natali Yeres

Türk Sineması'nın önemli filmlerinde sanat yönetmenliği yapmış olan ve hala aktif bir şekilde çalışmalarını sürdüren sanat yönetmeni Natali Yeres, Çarşamba Atölyeleri kapsamında düzenlenen Sanat Yönetmenliği Workshop'una sanat yönetmenliğinin ne olduğu sorusuyla ve mesleki tanımı ile başladı. Sanat yönetmeninin ne iş yaptığına dair çoğu kişinin net bir fikri olmadığını söyleyen Yeres, sette yönetmen sıfatı taşıyan üç isimden birinin sanat yönetmeni olduğunu ve filmin görsel atmosferini oluşturduğunu belirtti. Sanat yönetmeninin set öncesi hazırlıklarından, set sırasında ve sonrasında yaptıklarından söz eden Yeres, sanat yönetmeninin başta yönetmen olmak üzere diğer ekiplerle nasıl işbirliğinde bulunduğunu aktardı.

ETKİNLİKLER

İÇ VE DIŞ PAYDAŞLAR ORTAKLIĞINDA BİR YENİ ETKİNLİK!

"En iyi oyuncular arasında kadın aday olmaması çok ilginç.." etkinliği, Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü dış paydaşı Apart Sanat Derneği ve UFF İstanbul ekibini oluşturan bölüm iç paydaşı İGÜ GSF öğrencilerinin katkılarıyla gerçekleştirildi. Zeynep Merve Uygun'un moderatörlüğünde gerçekleşen etkinlikte, oyuncu, yönetmen ve yazar Görkem Yeltan, senarist ve yönetmen İffet Eren Danışman Boz, ses tasarımcısı ve besteci Mine Pakel, oyuncu ve yazar Nurdan Albamya İnce ve yapımcı Umut Eğitimci konuşmacı olarak yer aldı.

ETKİNLİKLER

“KAMERADAN IŞIĞA - FİLM TEKNOLOJİLERİ” ETKİNLİĞİ

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF), İletişim ve Tasarımı Bölümü Öğr. Gör. Ahmet Bikiç, Dijital Platformlarda İçerik Üretimi II dersi kapsamında 9 Mayıs 2023 tarihinde Dedeman İstanbul’da gerçekleşen “Kameradan Işığa - Film Teknolojileri” etkinliğine öğrencileriyle birlikte katıldı. Etkinliğe katılan bölümümüz çift anadal öğrencisi Elifnur Yılmaz ile kısa bir röportaj gerçekleştirdik

1- Merhaba Elif, öncelikle bize kendinden bahsedebilir misin?

Merhaba ben Elifnur Yılmaz. İstanbul Gelişim Üniversitesi Yeni Medya İletişim bölümünde 4. Sınıf, Çap yaptığım İletişim Tasarım bölümünde 3. Sınıf öğrenciyim. Sosyal medya ve iletişimin iç içe geçtiği akademik eğitimimin yanı sıra, sosyal medya içerik üretimi ile ilgili biri olarak bu alanlarda çalışmalar yürütüyorum. Instagram ve Youtube platformlarına içerikler üretme ve belgesel çekimleri üzerinde çalışmalar yapıyorum.

2-Dedeman İstanbul'da gerçekleşen “Kameradan Işığa - Film Teknolojileri” deneyim günü etkinliğinden nasıl haberdar oldun?

İletişim ve Tasarımı Bölümün'nün müfredatında seçmeli ders havuzunda yer alan Dijital Platformlarda İçerik Üretimi dersini alıyorum. Bu dersi veren Öğr. Gör. Ahmet Bikiç hocamın paylaşımı sayesinde haberdar oldum.

3- “Kameradan Işığa - Film Teknolojileri” etkinliğinin senin için önemi nedir? Bu etkinlik beklentilerini karşıladı mı? Sana faydalı olduğunu düşünüyor musun?

Dijital İçerik Üretimi ile ilgili olan, güncel teknolojileri yakından takip eden biri olarak bu etkinliğe projeler yürüttüğüm ekibimle beraber katılım sağladık. Sektörün içinde yer aldığımız için alanla ilgili teknolojiler bizim için çok önemli bir etken. Güncel olarak bu alanlardan haberdar olabilmemiz açısından ve ışık gibi ekipmanları deneyimleme fırsatına sahip olmak bizim için çok faydalı oldu. Üniversite öğrencilerinin katılım sağlayabildiği bu etkinlik beklentilerimizi büyük oranda karşıladı ve etkinliklerin devamını umuyoruz.

4- Son olarak arkadaşlarına tavsiyelerin var mı?

Katılım sağladığım ekibimle beraber bizim için iyi bir etkinlik oldu. Herkesin böyle etkinlikleri takip etmesini ve katılım sağlamasını tavsiye ediyorum. Sonuçta teknoloji ve diğer sektörlerin iç içe geçtiği bu dönemde, güncel olarak gelişmelerden herkes haberdar olmalı ve güncel bilgiler alabileceği bu etkinliklere katılım sağlamalı.

AKADEMİK BAŞARILAR

DR. ÖĞR. ÜYESİ RABİYA SALTİK'TAN BİR YENİ BİLDİRİ!

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF), Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü, bölüm başkan yardımcısı Dr. Öğr. Üyesi Rabiya Saltık, “**Nostaljiyi Yerli Dizilerde Aramak: İzleyici Yorumlarında Geçmişin Yeniden İnşası**” başlıklı bildiri sunumunu gerçekleştirdi. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nin ev sahipliği yaptığı kongre, 5-7 Mayıs tarihlerinde düzenlendi.

ARŞ. GÖR. ELİZ MUTLU'DAN YENİ BİLDİRİ SUNUMU!

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF), İç Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlisi Eliz Mutlu “**Fizikselden Sanala Sanaldan Fiziksele Buharlaşan Sınırlar: Pop-up Mağazalar**” başlıklı bildiri sunumunu 4 Mayıs 2023'te online olarak gerçekleşen “**1. Disiplinlerarası Sanat, Tasarım ve Sosyal Bilimler Uluslararası Sempozyumu**”nda gerçekleştirdi.

ARŞ. GÖR. BÜŞRA KILIÇ'TAN YENİ BİLDİRİ SUNUMU!

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF), İletişim ve Tasarımı Bölümü Araştırma Görevlisi Büşra Kiliç, Rumeli Üniversitesi tarafından düzenlenen **I. Uluslararası Tasarım Sempozyumu**'nda "Yapay Zekâ Teknolojisi Olan Deepfake Uygulamasının Sanatla Kesişimi: Dali Örneği" başlıklı bildirisini sundu.

GASTRONOMİ VE MUTFAK SANATLARI BÖLÜMÜ ARAŞTIRMA GÖREVLİLERİ EMITT FUARINA KATILDI

Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü Araştırma Görevlileri Arş. Gör. Emel Çirifoğlu ile Arş. Gör. Ayşe Seray Çetin "Doğu Akdeniz Uluslararası Turizm ve Seyahat Fuarı EMITT 2023'e ziyaretçi olarak katılım sağladılar.

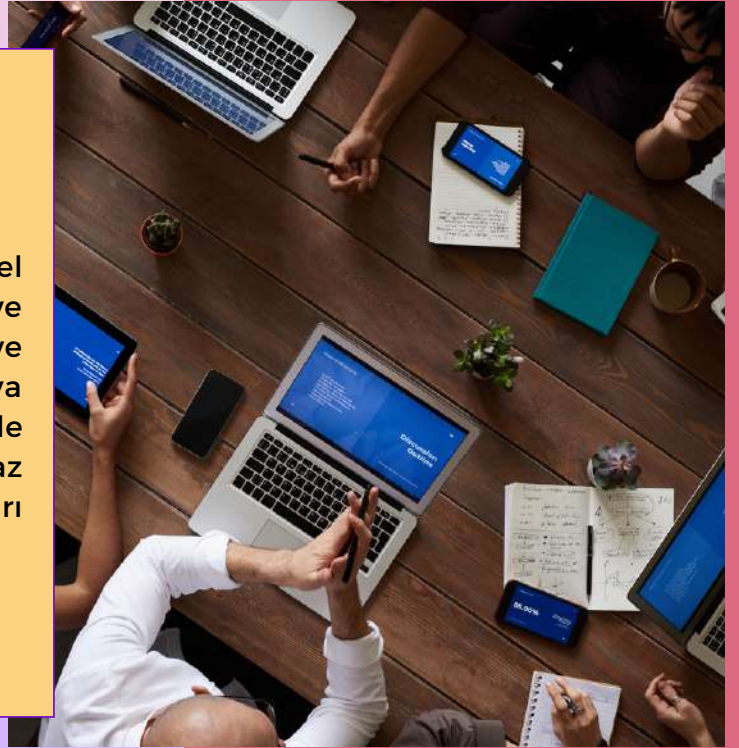
GRAFİK TASARIMI BÖLÜMÜNDE DIŞ PAYDAŞ KATILIMI İLE KURUL TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

İstanbul Gelişim Üniversitesi, (İGÜ) Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarımı Bölümü dış paydaşı olan "Bir Yeni Nesil Reklam Hizmetleri Tic. Ltd. Şti." ile 2022- 2023 Eğitim Öğretim Yılı, Bahar Dönemi için yapılacak çalışmalarını görüşmek üzere kurul toplantısı düzenledi.

YAZ STAJI SÜRECİ NASIL İLERLİYOR?

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzel Sanatlar Fakültesi (GSF), İletişim ve Tasarımı Bölümü öğrencileri ikinci ve üçüncü yıl sonunda, yaz stajlarını yapmaya başladıkları dönemde ilk kariyer yolu ile karşılaşıyor. Bu kapsamda öğrencilerin yaz stajı ile ilgili merak ettiği soruları yanıtladık.

Detaylar için [tıklayınız.](#)

MEYVE VE SEBZE TÜKETİMİNİN ÖNEMİ

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ), Güzeli Sanatlar Fakültesi (GSF) Dekan yardımcısı ve Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü öğretim elemanlarından Doç. Dr. Murat Doğan'ın yazısı Yemek Zevki Dergisi'nde yayımlandı. Yazı, derginin Mayıs sayısında "Meyve Ve Sebze Tüketiminin Önemi" başlığıyla yer aldı.

İnsanlık tarihi incelendiğinde ilk ve en önemli besin maddelerinin başında her zaman sebze ve meyve çeşitleri gelmiştir. Mayıs ayı içindeyiz baharla birlikte mevsim meyve ve sebzeleri daha da bollaşacak ve tazesini tüketme imkânı bulacağız.

İlk olarak şunu söyleyerek başlayayım. Özellikle çocukluk döneminde, orta yaş ve üzeri yaş gruplarında sağlıklı beslenmenin en temel yolu taze meyve ve sebze tüketiminden geçmektedir. Bitkilerin yenilen kısımları sebze ve meyvelerdir. Büyük oranda su içerdiklerinden enerji ihtiyacından çok, vitamin ve mineral ihtiyacının karşılanmasına katkı sağlarlar. Sebze ve meyveler özellikle folik asit, A, E, C ve B vitaminleri, kalsiyum, potasyum, demir, magnezyum, lif ve diğer antioksidan bileşikler açısından çok zengindir. Antioksidanlar, zararlı maddelerin vücuttan atılması veya etkilerinin azaltılması açısından önemlidir.

"Sebze ve meyveler de çeşitli hastalıkların önlenmesinde fonksiyonel gıdalar olarak kabul edilebilir."

Sebze ve meyve grubu besinler; büyüme ve gelişmede, hücre yenilenmesinde, doku onarımında, cilt ve göz sağlığında, diş ve diş eti sağlığında, kan yapımında ve hastalıklara karşı bağışıklık sisteminin oluşumunda etkin rol oynar. Özellikle sebzeler düşük enerji sağlarken içerdikleri lifler nedeniyle tokluk hissi de sağlar. Böylece kilo kontrolüne ve obeziteye bağlı kronik hastalıklardan korunmaya destek olurlar. Lif içeriği ile sindirim sistemi sağlığını da korur.

“Lifler bağırsaklarımızda bulunan gut mikrobiyotikler olarak adlandırılan probiyotiklerin doğal besinleri olan prebiyotiklerdendir.”

Çoğumuzun bildiği gibi probiyotikler bağırsaklarımızda yaşayan yararlı mikroplardır. Bol lif içeren sebze ve meyveleri tükettiğimizde bağırsaklarımızda yaşayan bu mikropları iyi şekilde besleriz. Onlar da sağlığımıza yararlı olan birçok metaboliti (sağlığa yararlı bazı maddeler) açığa çıkarırlar. Evet, biz buna karşılıklı yarar ya da simbiyotik yaşam diyoruz.

Sebze ve meyveler günlük sıvı ihtiyacının karşılanmasında az da olsa etkileri vardır. Sağlıklı beslenme için farklı renk ve türde sebzelerin tüketilmesini öneriyorum. Farklı renkler ve türler, farklı miktarlarda vitamin, mineral ve bitkisel kimyasallar anlamına gelir.

“Daha da önemlisi sebze ve meyveler her gün tüketilmesi gereken besin gruplarıdır.”

Örneğin portakal, mandalina, limon ve üzüm C vitamini ve antioksidanlar açısından çok zengindir. Buna ek olarak elma, armut, muz ve kayısı vb. meyveler potasyum içeriği bakımından zengindir. Kayısı, erik, çilek gibi kabukları ile yenen meyveler bol suyla yıkanmalı ve kabukları soyulmadan yenmelidir. Meyve suyu tüketeceksek taze ve yeni sıkılmış olanını tercih etmeliyiz. Meyve sularını posasıyla tüketilmesini öneriyorum.

“Sebzeler arasında kullanımına dikkat etmemiz gereken tek sebze patatestir.”

Bunun nedeni ise diğer sebzelerden biraz farklı olmasıdır. Çünkü patates yüksek oranda karbonhidrat içerir ve genelde bol yağda kızartmasını da çok severiz. Bu nedenle tüketiminde hem sağlık hem kalori dengesi açısından dikkat edilmesinde yarar var.

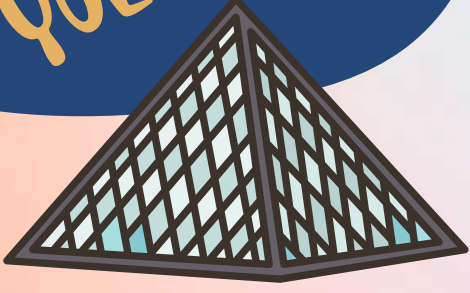
Son olarak da sağlıklı günlük tüketim miktarlarından bahsederek bitirelim. Taze meyve ve sebzelerin günlük 300-400 gr civarında tüketilmesi sağlıklı olanıdır. Daha da açmak gerekirse her gün 2-3 porsiyon sebze ve 2-3 porsiyon meyvenin tüketilmesi çocuklar ve yetişkinler için önerilmektedir. Sonuç olarak ta sağlıklı bir birey olmanın ve sağlıklı yaşamının yolu yeterince ve hatta bol bol (tabi ki kalori değerlerine dikkat ederek) taze sebze ve meyve tüketmekten geçer.

Sağlıkla kalın...

Doç. Dr. Murat Doğan

KÜLTÜR
YOLCULUĞU

PARİS, LOUVRE MÜZESİ HAKKINDA...

İÇERİK:
PROF.DR.İSMET ÇAVUŞOĞLU

MAYIS 2023

22

Paris şehrinin içinden geçen Sen Nehri'nin kıyısında yer alan Louvre Müzesi dünyanın en büyük sanat müzesidir. Müze Fransa'nın başkenti Paris'te, Louvre Sarayı'na kurulmuştur. Tarih öncesi çağlardan, 21. yüzyıla kadar uzanan müzenin oldukça geniş bir koleksiyon yelpazesi vardır. Yaklaşık 35.000 kadar tarihî sanat eseri, 72.735 metrekarelik bir alanda sergilenmektedir. 2017 yılında, 8,1 milyon ziyaretçi oranıyla dünyanın en çok ziyaret edilen sanat müzesi seçilmiştir.

Müze binası, 12. yüzyılın sonları ile 13. yüzyılın başları arasında (1204) dönemin kralı II. Philippe tarafından kale olarak yaptırılmış fakat zamanla yapı savunma özelliğini kaybettiği için 1546 yılında I. François'nın emriyle Fransız krallarının resmî konutu olarak kullanılması adına saraya çevrilmiştir. Bugün müzenin bodrum katında hâlâ kalenin kalıntılarından izler görülebilir. 1564'te sarayın Tuileries bölümünün yapımına başlanmış olup III. Napolyon zamanında tamamlanabilmiştir. Defalarca genişletme çalışmaları geçirdikten sonra 1682 yılında XIV. Louis'nin Versay Sarayı'na taşınma kararı vermesiyle beraber Louvre, aralarında Yunan ve Roma medeniyetlerinden kalma önemli eserlerin de bulunduğu kraliyet koleksiyonunu sergilemeye başlamıştır. Yaklaşık 10 yıl sonra, 1692 yılında kraliyet adına kurulmuş olan edebiyat ve heykeltıraşlık okulları buraya taşınmış ve 100 yıl boyunca burada eğitime devam etmişlerdir. Fransız Devrimi sırasında kurulan ulusal meclis, Louvre'un Fransız sanatının eserlerinin sergilendiği bir müze olarak kullanılması gerekliliğine karar verdiği için tekrar müzeye çevrilmiştir.

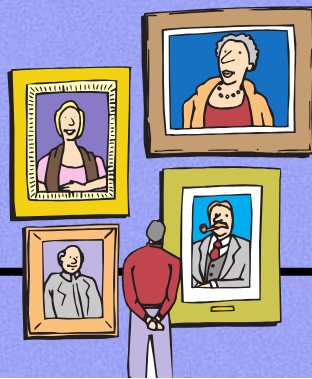

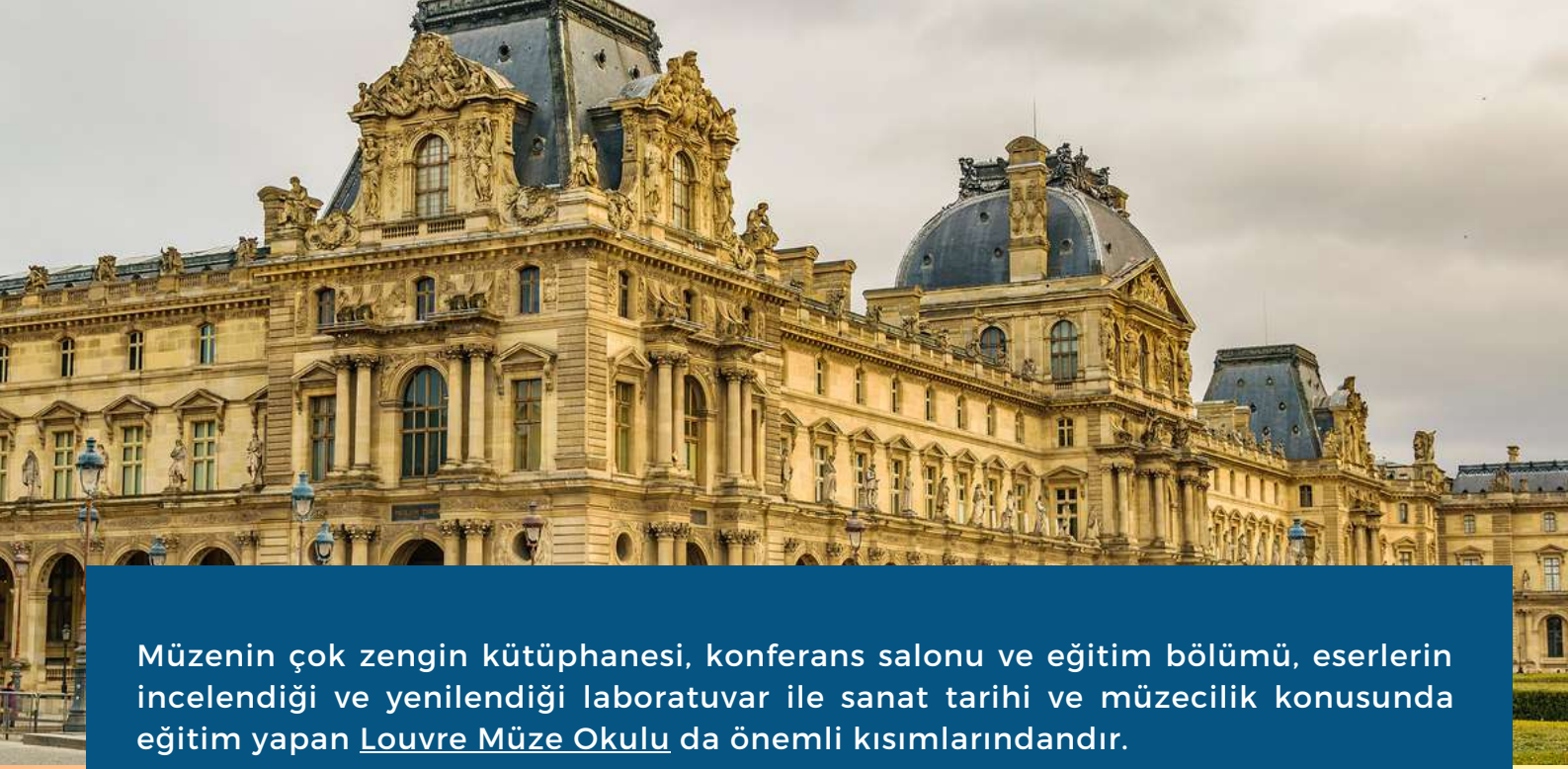
LOUVRE MÜZESİ

10 Ağustos 1793 tarihinde, 537 parçadan oluşan ve çoğu kraliyet ailesi ile kiliseye ait olan bir resim koleksiyonu ile açılan müze, binanın bu amaca yönelik inşa edilmemiş olmasından dolayı mimari açıdan sıkıntılar yaşamış ve 1796-1801 yılları arasında kapalı kalmıştır. Napolyon Bonapart devrinde içerik açısından iyice zenginleştirilen müze bir dönem Musée Napoléon (Napolyon Müzesi) olarak da adlandırılmış fakat Fransız ordusunun işgal ettiği yerlerden çekilmesi sonucunda yurt dışından etik olmayan yollarla kaçırılan bu eserler asıl sahiplerine iade edilmiştir. Yine de XVIII. Louis, X. Charles ve İkinci Fransız İmparatorluğu devirlerinde büyümesini sürdüren müzenin koleksiyonuna 20.000 yeni eser ilave edilmiştir. Üçüncü Fransız Cumhuriyeti döneminde de satın almalar ve yapılan bağışlar yoluyla içerik sayısı artış göstermiştir. Müze binası 1871'de büyük bir yangın geçirmiştir. Yapılan tamirat ve değişikliklerle günümüze kadar gelen bina 1932'de son şeklini almıştır. Bugün müzenin sahip olduğu tüm sanat koleksiyonu sekiz ayrı başlığa göre ayrılmış durumdadır ve bu düzene göre sergilenmeye devam etmektedir. İçerisinde bulunan sanat koleksiyonları, yenileriyle birleştirilerek büyük bir sanat müzesi hâline getirildi.

8 farklı bölümden oluşan Louvre Müzesi koleksiyonu, sadece 35.000'i teşhire sunulan 380.000'den fazla sanat eserine ev sahipliği yapmaktadır. Louvre Müzesi'nin her bölümün başında yetkili ve sorumlu kişiler vardır. Bunlar da müze müdürüne bağlıdır. Resim, Heykel, Doğu sanatları, Mısır sanatları, Yunan, Etrüsk ve Roma sanatları, İslam sanat eserleri, Doğu sanatları, desen ve baskı gibi dallara ayrılan kısımlardan/bölgülerden meydana gelmektedir. Doğu sanatları bölümünde; heykel, Akat uygarlıklarından eserler mevcuttur. Mısır sanatları kısmı ise Mısır'dan getirilen ve Kahire Fransız Enstitüsü tarafından yapılan araştırmalarda ortaya çıkan, uygarlık örneklerinin tanınması bakımından önemlidir.

Müzenin çok zengin kütüphanesi, konferans salonu ve eğitim bölümü, eserlerin incelendiği ve yenilendiği laboratuvar ile sanat tarihi ve müzecilik konusunda eğitim yapan Louvre Müze Okulu da önemli kısımlarındandır.

Yunan sanatları bölümünde; MÖ 2000 yılı ile MS 3. yüzyıl sanatlarına ve çinilerine rastlanmaktadır. Sanat eserleri bölümünde, Orta Çağ'dan günümüze kadar gelen süsleme sanatı örnekleri; resim bölümünde, Orta Çağ Fransız ve Avrupa resim koleksiyonları vardır. Fragonard, Rembrandt, Rubens, Titian, Poussin ve David gibi sanatçıların eserlerinin görülebileceği Louvre Müzesi'nde, Winged Victory of Samothrace ve Venus de Milo gibi çok iyi bilinen heykel koleksiyonları da bulunmaktadır. Ayrıca Heykel Bölümü, 19. yüzyıl Fransız sanatının günümüze kadarki önemli eserlerini de bulundurmaktadır. Baron Edmond de Rothschild'ın 40.000'den fazla oyma resim, yaklaşık 3000 çizim ve 500 resimli kitap içeren koleksiyonu 1935'te Louvre'a verilmiştir. Bunların yanı sıra Louvre'da arkeolojik, mimari ve tarihsel sergilere de yer verilmektedir.

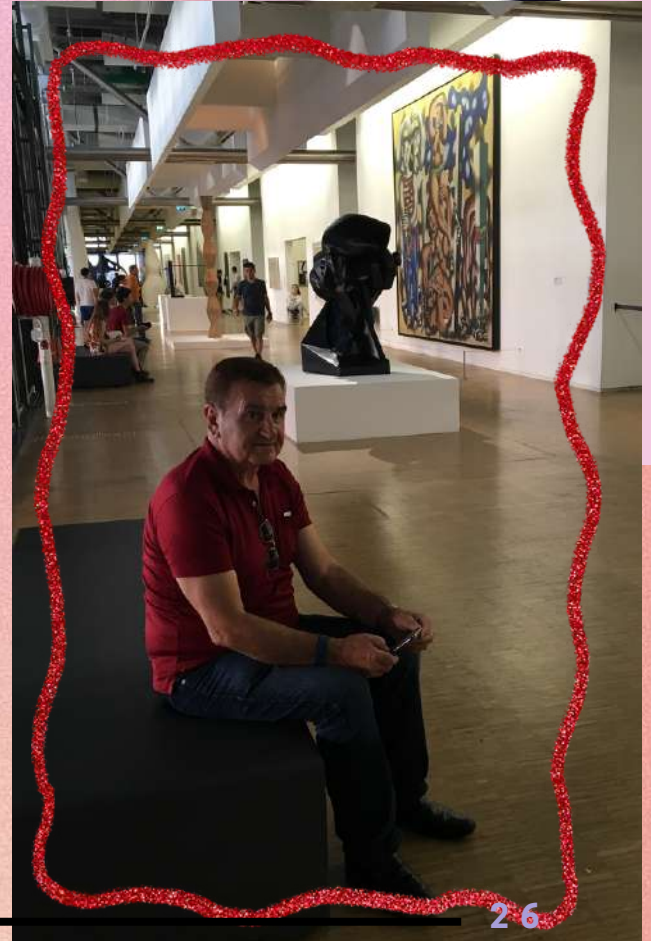
Mısır eserleri bölümünde; Nil Nehri ve çevresinden çıkartılmış, tarihî geçmişi günümüzden 4.000 yıl öncesine kadar dayanan yaklaşık 50.000 kadar el işçiliği eser bulunmakla beraber bunların sadece belirli bir kısmı sergilenebilmektedir. Dünyanın en büyük Mısır temalı koleksiyonunu oluşturan bu eserler arasında Antik Mısır, Orta Krallık, Yeni Krallık, Ptolemaios Krallığı, Roma İmparatorluğu ve Bizans döneminden kalma parçalar bulunmaktadır. Müzenin bu alanda sahip olduğu koleksiyonun bir kısmı kraliyet ailesine ait olsa da Napolyon'un 1798'de düzenlediği seferler sonrasında zapt edilerek Fransa'ya getirilen parçalarla beraber daha da genişlemiştir. Bu seferlerde Napolyon'a eşlik eden Dominique Vivant Denon ise bir dönem müzenin yöneticiliğini üstlenmiştir. Jean-François Champollion Rosetta Taşı'nı Fransızcaya çevirdikten sonra dönemin kralı X. Charles, müzede diğer eserlerden ayrı olacak şekilde bir bölüm kurulmasını emretmiş ve böylelikle bugünkü koleksiyonun temelleri atılmıştır. Champollion ayrıca kraldan Edmé-Antoine Durand, Henry Salt ve Bernardino Drovetti'in sahip olduğu yaklaşık 7.000 parçalık kişisel koleksiyonların da satın alınarak bu bölüme dâhil edilmesini rica etmiştir. Mısır'ın başkenti Kahire'de Kahire Mısır Müzesi'ni kuran Auguste Mariette, daha sonraları Memfis'te yapılan kazı çalışmaları sırasında bulunan diğer önemli eser ve buluntuları etik olmayan bir şekilde Fransa'ya yollamış; böylelikle Louvre Müzesi'nin Mısır koleksiyonunun büyüme süreci devam etmiştir.

20 kadar odada muhafaza edilen ve sergilenen bu eserler yalnızca el işçiliği heykel vb. sanatsal ürünleri değil; aynı zamanda papirüslere yazılmış belgeler, mumyalar, kıyafetler, mücevher eşyaları, müzik aletleri, silahlar ve oyunları içermektedir. Orta Krallık sanatı, altından yapılma heykel ve büstlerle meşhurken; Yeni Krallık dönemine ait eserler ağır ve kasvetli bir hava taşımaktadır. Yine de tanrıça Neftis ve Hathor'un kireç taşından yapılma heykelleri, çağın zenginliğinden izler taşımaktadır.

Yakın Doğu eserleri koleksiyonu; müzenin, 1881'e tarihlenen, ikinci en yeni bölümüdür. İslamiyetin yayılmasından önceki döneme ait eserlerin sergilendiği bu bölüm; Levant, Mezopotamya (Irak) ve Pers (İran) olmak üzere coğrafi bölgelere dayalı üç farklı kategoriye ayrılmıştır. 1843 yılında Paul-Émile Botta tarafından ilgili bölgelere yapılan keşif ziyaretleri ve II. Sargon'un sarayının bulunmasıyla beraber, bu bölümdeki içeriklerin sayısı hızla çoğalmaya başlamıştır. Sümer medeniyetinden birçok eserin sergilendiği koleksiyonda, Lagaş prensinin Zagros Dağları'nda barbar kavimlere karşı kazandığı zaferin anısına Agade şehrinin kralı tarafından MÖ 2450 yılında diktirilen bir yazılı anıt da bulunmaktadır. 1901 yılında keşfedilen, 2,25 metre boyutuna ulaşan ve Hammurabi Kanunları'nın yazılı olduğu başka bir çivi yazması da yine bu bölümde yer alır. Ayrıca 2005 yılında düzenlenen bir Antik Pers sergisi için, aralarında Persepolis kazılarında bulunan nadir eserlerin de bulunduğu birtakım nesne de British Museum tarafından Louvre'a ödünç verilmiştir.

Yunan, Etrüsk ve Roma eserleri bölümdeki eserler; tarihleri Cilalı Taş Devri'nden MS 6. yüzyıla kadar uzanan süreçte, Akdeniz havzasındaki medeniyetlerden kalma parçalardan oluşmaktadır. Müzenin en eski koleksiyonlarından birisini oluşturan bu eserler, I. François döneminden beri toplanmakta ve zaman zaman yenileri eklenmektedir. Başlangıçta sadece Venus de Milo gibi mermer heykellerden oluşan koleksiyona Napolyon Savaşları sırasında birçok önemli eser ve heykel dâhil edildiyse de bunlar Napolyon Bonapart'ın 1815 yılında tahttan inmesinin ardından getirildikleri yerlere geri gönderilmiştir. 19. yüzyıla gelindiğinde Fransa Millî Kütüphanesi'nin ve Durand'ın kişisel koleksiyonunun da dâhil edilmesiyle sergiler büyümeye devam etmiştir. MÖ 4. yüzyıldan sonra sanatta insan formunu ve biçimini resmetme, işleme ve tasvir etme anlayışı yükselişe geçmiştir. Louvre Müzesi de; bünyesinde barındırdığı Venus de Milo ve Semadirek Kanatlı Zaferi gibi eserlerle hâlen dünyanın en büyük Helenistik dönem koleksiyonlarından birine sahip bir müzedir. Galerie Campana ise binlerce örneğinin arasından sıyrılıp öne çıkan, Antik Yunan çömlekçiliğinin en bilindik ürünlerindedir. Yine müze dâhilindeki Agrippa ve Annius Verus portrelerinin de dâhil olduğu Roma dönemi portreciliği, bu türün önde gelen temsilcilerindedir.

İslami sanat eserleri koleksiyonu; 13 farklı ülkeden, 3 ayrı başlıkta toplanmıştır ve müzenin en yeni kısmıdır. 5000 kadar seramik, ahşap, cam, metal, fildişi gibi çeşitli materyallerden yapılmış eser ve 1000 kadar da çanak-çömlek kalıntısından oluşan koleksiyon, 2003 yılına kadar dekoratif sanatlar bölümünün bir parçasıydı. Koleksiyon; Endülüs, Memlûk ve İran olmak üzere dönemsel olarak üç parçaya ayrılmıştır. Bu bölümdeki en önemli eser, Firdevsî'nin Şehnâme'sinin üç sayfalık bir kısmıdır.

Heykeller bölümü, başlangıçta sarayın antika bölümünün bir parçası olan heykel koleksiyonu, Louvre müze olmadan önce kralın kişisel sarayiyken de âdeta bir heykel deposunu andırmaktaydı. Fakat 1824 yılına kadar Louvre'da sadece antik dönem heykelleri sergilenmiştir; çünkü kraliyet koleksiyonunun büyük bir kısmı Versay Sarayı'nda korunmakta, burada ise sadece 100 kadar eser bulunmaktaydı.

1847 yılında bölümün başına Léon Laborde'un geçmesiyle beraber Orta Çağ bölümü de genişlemeye başlamış; bu büyüme 1986 yılına kadar devam etmiştir. Bu yıldan sonra, Louvre müzesinin heykel koleksiyonu yerli ve yabancı eserler olmak üzere ikiye bölünmüştür; 1850 kadar Fransız sanatına ait eser Richelieu kanadında yani Orsay Müzesi'nde, geri kalan yabancı parçalar ise Denon kanadında yani Louvre'da sergilenmeye başlanmıştır. Güncel olan heykel bölümü; Etrüsk, Yunan ve Roma medeniyeti dışında kalan bölgelerden toplanan eserlerden meydana gelmektedir ve Michelangelo'nun Ölmekte Olan Köle ile İsyancı Köle adlı heykelleri, koleksiyonun en değerli parçalarındandır.

Tablolar bölümü, yapım tarihleri 13.-19. yüzyıllar arasında değişen 7.500'den fazla tablonun bulunduğu koleksiyondur ve 12 yetkili tarafından yönetilmektedir. Bu tabloların üçte ikisi Fransız ressamalara aitken, 1.200'den fazlası da Kuzey Avrupalı sanatçılar tarafından yapılmıştır.

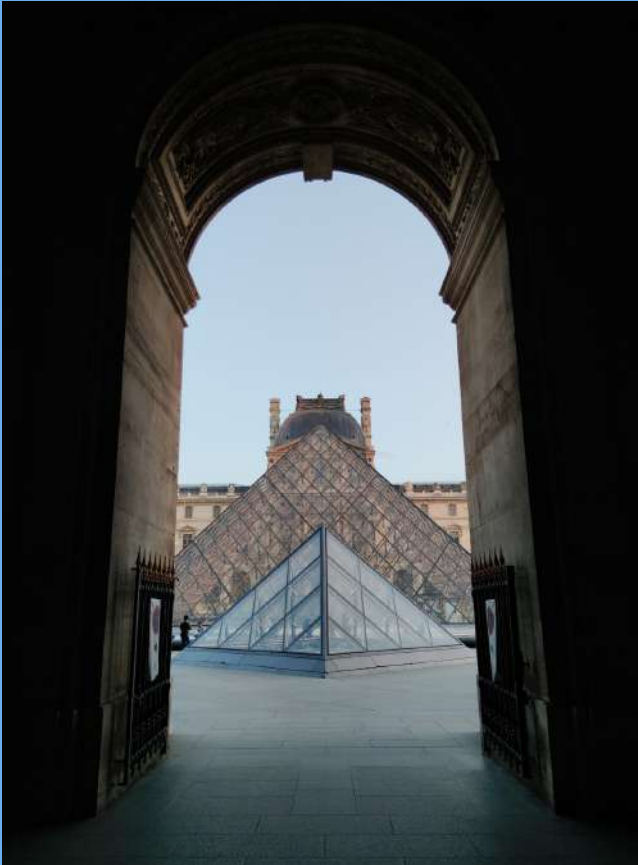
I. François ve XIV. Louis'nin kişisel koleksiyonlarının çoğu Raphael, Michelangelo ve Leonardo da Vinci gibi İtalyan ressamların eserlerinden oluşmaktadır. Bununla beraber, Napolyon Bonapart zamanında yadsınamayacak kadar çok resim de çeşitli yollarla saraya kazandırılmıştır. Fransız ve Kuzey Avrupalı sanatçıların çalışmaları müzenin Richelieu kanadında, İtalyan ve İspanyol ressamların eserleri ise Denon kanadının birinci katında yer almaktadır. 1869 yılında Louis La Caze tarafından Louvre Müzesi'ne hediye edilen La Caze Koleksiyonu, bir kişinin Louvre'a yaptığı en büyük bağış olarak tarihe geçmiştir. La Caze, kişisel derlemelerinden 584 tabloyu müzeye vermiş ve böylelikle bugün dahi en önemli parçalardan sayılan Antoine Watteau'nun "Gilles" adlı eseri müzeye katılmıştır. Leonardo da Vinci'nin ünlü "Mona Lisa" portresi bu müzede görülmesi gereken en önemli eserlerden biridir.

Baskı ve çizimler bölümü, kâğıt üzerine işlenmiş olan eserlerin sergilendiği kısımdır. Koleksiyona dâhil olan 8.600 kadar eserin kaynağı, Fransız kraliyet ailesinin özel derlemeleridir. Yaklaşık 1.200 çizim de Fillipo Baldinucci gibi insanların özel koleksiyonlarından satın alma yoluyla toplanmıştır.

Resmî olarak 5 Ağustos 1797 tarihinde 415 parçalık bir koleksiyonla, Galerie d'Apollon'da sergilenmeye açılan bu bölümdeki eserler üç ana başlığa ayrılmıştır. Cabinet du Roi olarak adlandırılan bu koleksiyonun bir kısmı Edmond James de Rothschild'dan satın alınmıştır ve 14.000 parça bakır kaplama tabak, 40.000 baskı, 3.000 çizim ve 5.000 adet resimli kitaptan oluşmaktadır.

Dekoratif Sanatlar Bölümü, heykellerin sergilendiği alanın bir parçası olan dekoratif sanatlar, kraliyet ailesi ve kilisenin ortak koleksiyonlarına dayanmaktadır. Orta çağlardan 19. yüzyılın sonlarına kadar uzanan *Objet d'art* derlemesi de sonradan buraya dâhil edilmiştir. Yeni yeni büyümeye başlayan bu koleksiyonun en değerli eserleri arasında *pietre dure* vazolar ve bronzlar yer almaktaydı. İlerleyen yıllarda Durand koleksiyonunun satın alınmasıyla seramik, emaye, vitray çalışmaları da dâhil oldu; yaklaşık 800 parçalık başka bir derleme de Pierre Révoil tarafından hediye edildi.

Romantizm akımının başlangıcı, Rönesans ve Orta Çağ eserlerine olan ilgiyi yeniden canlandırdı ve Sauvageot'tan 1500 kadar fayans çalışması satın alındı. 1862 ise Giampietro Campana'nın altın mücevher ve 15.-16. yüzyıllardan kalma İtalyan çinileri koleksiyona dâhil oldu. Romanesk sanat anlayışına bağlı kalarak 11. yüzyılda yapılmış olan Daniel in the Lions' Den ve 12. yüzyıldan kalma Virgin of Auvergne adlı eserler de koleksiyona dâhil olan önemli parçalardandır. Rönesans akımıyla beraber Fransız heykel sanatı daha ölçülü bir kıvama yoğrulmuş, bu değişimin örnekleri de yine müzede sergilenen Jean Goujon ve Germain Pilon'un eserlerine yansımıştır. Koleksiyonda 17. ve 18. yüzyıllardaki sanat anlayışını en iyi yansıtan eserler ise Gian Lorenzo Bernini'nin Bust of Cardinal Richelieu'ü, Étienne Maurice Falconet'in Woman Bathing ve Amour Menaçant adlı çalışmaları ve François and Michel Anguier'in yaptığı dikilitaşdır. Neoklasisizm akımına ait en önemli parça Antonio Canova'nın Psyche Revived by Cupid's Kiss adlı eseridir. 18. ve 19. yüzyılların önde gelen temsilcisi ise Fransız sanatçı Alfred Barye'dir.

Louvre Müzesi son haliyle mimari açıdan da mükemmel bir estetik ve fonksiyona sahip olup Paris'in en güzel yapılarından biri olarak dikkat çekmektedir. Yoğun bir izleyici kitlesine sahip olan Louvre Müzesi dünyanın en büyük ve önemli müzeleri arasında yer almaktadır.

Prof.Dr.İsmet Çavuşoğlu
İstanbul Gelişim Üniversitesi
Güzel Sanatlar Fakültesi
Grafik Tasarımı Bölümü Öğretim Üyesi/
Resim Sanatçısı

SANATA YÖN
VERENLER

LOUISE BOURGEOIS

İÇERİK: ARŞ. GÖR. DİLARA MATARACI

Louise Bourgeois (1911-2010), çağdaş heykel ve enstalasyon sanatına katkılarıyla tanınan, oldukça etkili bir Fransız-Amerikalı sanatçıdır. Paris'te doğdu ve daha sonra sanatsal kariyerinin çoğunu geçirdiği New York'a taşındı.

Bourgeois, sanatında, genellikle kişisel deneyimlerden, duygulardan ve psikanalitik kavramlardan yola çıkarak çok çeşitli temaları araştırdı. Çalışmalarında genellikle feminizm, annelik ve insan ilişkilerinin karmaşıklığı gibi konuları ele alan sanatçı Fikirlerini ifade etmek için heykel, enstalasyon, çizim ve baskı resim dahil olmak üzere çeşitli malzeme ve teknikler kullandı.

En ünlü eserlerinden biri bronz, paslanmaz çelik ve mermerden yapılmış dev bir örümcek heykeli olan "Maman" dır. Sembolik anlam taşıyan, heykel, Bourgeois'ın sanatında anne koruyuculuğunu, gücünü ve çalışkanlığını temsil eden yinelenen bir motiftir. Fransızca'da "anne" anlamına gelen "Maman" başlığı, annelik yönünü daha da vurgulamaktadır. Bourgeois, anıtsal bir örümcek yaratarak, örümceklere yönelik geleneksel korku ve tiksinti çağrışımlarına meydan okuyor, bunun yerine onları besleyici ve koruyucu figürler olarak sunuyor.

Bourgeois, kariyeri boyunca hem soyut hem de figüratif unsurları kapsayan çeşitli bir çalışma grubu yarattı. Sanatı genellikle bir kırılma, psikolojik gerilim duygusu taşıırken geleneksel kadınlık kavramlarına da meydan okur. Bilinçaltını keşfeder ve sanatsal ifadenin sınırlarını zorlar.

Louise Bourgeois'ın eserleri dünya çapında Modern Sanat Müzesi (MoMA) - New York, ABD, TateModern - Londra, Birleşik Krallık, Centre Pompidou - Paris, Fransa Guggenheim Müzesi - New York, ABD, Çağdaş Sanat Müzesi (MOCA) - Los Angeles, ABD, Ulusal Sanat Galerisi - Washington, D.C., ABD, Hirshhorn Müzesi ve Heykel Bahçesi - Washington, D.C., AB - San Francisco Modern Sanat Müzesi (SFMOMA) San Francisco, ABD Chicago Sanat Enstitüsü - Chicago, ABD, Walker Sanat Merkezi - Minneapolis, ABD gibi önemli galeri ve müzelerde yer almaktadır.

La Sagrada Familia: Bitmeyen Kilise

İÇERİK: ARŞ. GÖR. BAŞAK LALE

Bitmeyen Kilise olarak da bilinen, La Sagrada Familia (Kutsal Kilise), İspanya'nın Barselona şehrinde bulunan ve tarihi 1880'lere dayanan bir kilise yapısıdır. Yapımına 1882 yılında Mimar Francisco de Paula del Villar tarafından başlanan yapının projesi, sonrasında Antoni Gaudi'ye geçmiştir. Modern mimarinin öncü mimarlarından Antoni Gaudi 1883 yılında yapımına başlamış, 1926 yılında vefatı ile durmuştur.

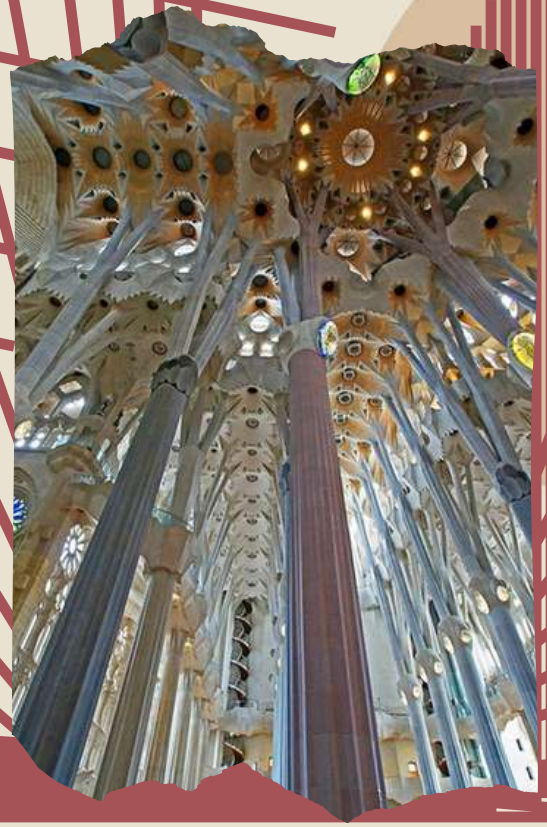
Doğruluğu bilinmese de çeşitli kaynaklarda Gaudi'nin, yapının inşa aşamasında kiliseyi daha net görebilmek için geri geri yürürken tramvay altında kalarak trajik biçimde öldüğü, geçmişten günümüze ulaşmış bir hikâyedir. 1926 yılında vefatının ardından ise %15-20'si tamamlanmış olan yapının inşası durmuştur.

Halk arasında "bitmeyen kilise" olarak anılmasının asıl sebepleri, hala sembolik olarak halkın yardımlarıyla yapımına devam edilmesi ve Gaudi'nin çizimlerinin zarar görmesi sonucu karmaşık mimari tarzının çözülmesinin güçlüğüdür.

Yapının mekânsal özellikleri incelendiğinde, Del Villar'ın temellerini attığı haç şeklindeki plan şemasının Gaudi'nin projesinde de korunduğunu söylemek mümkündür. Kilise, gotik katedrallerin tipik mekânsal özelliklerinden, Gaudi'nin tasarladığı açılı kolonlar ve hiperboloit tonozlar ile oluşturulmuş sistem ve bu sistemle payandaya ihtiyaç duymayan taşıyıcı tasarımı bakımından ayrılmaktadır.

La Sagrada Família'da tasarlanmış üç boyutlu formların, hiperbolit, parabol, spiral, konik yüzeylerden oluşması, daha ince ve sağlam bir taşıyıcı birlikteliğinin oluşmasına olanak sağlamıştır. Kullanılan bu alışılmadık formlar kilisenin ışık ve akustik kalitesini de üst düzeye taşımıştır. Kilisenin iç mekânı da adeta "dantel" gibi işlenmiştir. "Geleceğin mimarları doğayı taklit edecekler." Sözleri ile tasarım fikrini betimleyen Gaudi, hem kütleli olarak, hem de iç mekânda doğadan esinlenmiş, art nouveau tarzda bir kilise tasarlamıştır. Bu fikir iç mekânda yapıyı ayakta tutan kolon ve tonozların adeta ağaçlar şeklinde tasarlanması ve seramik, mozaik gibi malzemelerle oluşturulan "ormanda dolaşma hissi" ile desteklenmiştir. Dini bir gönderme ile "Doğuş", "Tutku" ve "İhtişam" adlı üç cepheden oluşan kilise, tasarımcı Gaudi'nin gözünde "cennet ile yeryüzü arasında bir bağlantı" olarak betimlenmiştir.

Yapı alışlagelmiş kilise strüktüründen farklı tasarımı ile çeşitli eleştirilerin de hedefi olmuştur. George Orwell kiliseyi "dünyanın en çirkin yapısı" olarak betimlerken, Salvador Dali, "projenin sanatçısı olmadan devam ettirilmeye çalışılmasının bir ihanet" olduğunu söylemiştir.

La Sagrada Família'nın inşaatı halen devam etmektedir. 2019 yılında imar izni çıkan kilisenin, Antoni Gaudi'nin ölümünün 100. yıldönümünde, 2026 yılında tamamlanacağı öngörülmektedir. Bu ikonik yapı uzun geçmişi nedeni ile tarihte yapımı tamamlanmadan restorasyonu başlayan tek yapı olma özelliğini de taşımaktadır. İspanya'ya yolunuz düşerse, bu ikonik yapıyı ziyaret etmenizi öneririz!

MAYIS 2023

BİR FİLM
SEÇTİK

Aşk, Mark ve Ölüm (Cem Kaya, 2022)

İÇERİK: ARŞ. GÖR. EDA ÇEKEMCİ

Aşk, Mark ve Ölüm, son dönem belgesel örnekleri içerisinde dinamik temposu, dolu içeriği ve özgün anlatısıyla ön plana çıkıyor. Türkiye'den Almanya'ya göç eden işçilerin deneyimlerini, Almanya'da gelişen Türk müzik endüstrisi üzerinden takip eden Aşk, Mark ve Ölüm, ırkçılıkla karşılaşan ve müzikle bir isyan başlatan göçmenleri beyazperdeye taşıyor.

Mehmet Akif Büyükkatalay, Florian Schewe, Stefan Kauertz ve Claus Reichel'in yapımcı, Cem Kaya'nın senarist, yönetmen, görüntü yönetmeni ve kurgucu kimliklerini taşıdığı belgesel film, prömiyerini Berlin Film Festivali'nde yaptı ve seyirci ödülünün sahibi oldu.

BİR KOLAJ, ESSAY ÖRNEĞİ

Daha önce 2010 yılında Arabeks, 2014 yılında Motör: Kopya Kültürü & Popüler Türk Sineması belgesellerini çeken Cem Kaya'nın yıllardır üzerinde çalıştığı Aşk, Mark ve Ölüm, Almanya'da yaşayan Türk kökenli müzisyenlerin üretimlerine odaklanmaktadır. Ciddi arşiv taraması, telif izinleri ve yoğun bir araştırma süreci gerektiren belgeseli beş yıllık bir çalışmanın neticesi olarak izleyiciyle buluşturan yönetmen Cem Kaya, filmi "kolaj filmi", "bir essay örneği" olarak tanımlamaktadır.

1961'de çıkan yasa ile beraber Türkiye'den Almanya'ya başlayan işçi göçü, beraberinde bir kültür göçünü de getirmiştir. Önce geçici bir süre için Almanya'ya göç ettiğini düşünen işçiler, zamanla bir geri dönüş ihtimali görememeye başlamış ve büyük bir kesimi ailelerini de yanlarına alarak Almanya'da kurulu bir düzen oluşturmaya karar vermişlerdir. Bu kurulu düzen göçmen işçilerin yemeklerini, eğlence kültürlerini ve müziklerini de kapsamaktadır. Zamanla Almanya'da, Türk lokantaları, Türk düğünleri, Türk müzikleri ve daha pek çok Türk kültürüne ait öge popüler olmaya başlamıştır. Bu durumdan kaynaklı olarak bir yandan ciddi bir ırkçılık mücadelesi veren Türkler, içinde buldukları yaşam mücadelelerini şarkılarla aktarmışlardır. Aşk, Mark ve Ölüm, bu tarihsel süreci, kültürel dönüşümü ve başkaldırıcıyı mercek altına almış; hem Almanya hem de Türkiye izleyicisinden büyük beğeni ve övgü toplamıştır.

1961 göçü, 1973 işten çıkarmaları ve Ford Grevi, 1982 ekonomik krizi, 1983 geri dönüş teşvik yasası, 1989 Berlin Duvarı'nın yıkılması gibi pek çok tarihi dönemece anlatı içerisinde yer veren Aşk, Mark ve Ölüm, üç ayrı epizotla göçmen işçilerin karşılaştıkları zorlukları aktarmaktadır. İsmet Topçu, Ömer Boral, Yüksel Ergin, İhsan Ergin, Metin Türköz, Ercan Demirel, Cavidan Ünal, Adnan Türköz, Yüksel Özkasap, Cevdet Yıldırım, Ata Canani, Cem Karaca gibi önemli sanatçıların ve koleksiyonerlerin görüşlerine de başvuran film, bilgilendirirken ve sorgulatırken aynı anda eğlendiren yapısıyla keyifli bir seyir deneyimi sunmaktadır.

ALBÜM
TANITIMI

DEPECHE MODE'DAN YENİ ALBÜM

“Memento Mori”

İÇERİK: ARŞ. GÖR. MERVE KARADABAN

DEPECHE MODE
Memento Mori

Depeche Mode 6 yıl sonra yepyeni bir albüm ile karşımıza çıkmakta. Son albümleri “spirit”ten sonra merakla beklenen bir çalışma içerisinde olan grup, karanlık bir anlatımla yeniden sevenleri ile buluştu.

1980’li yıllarda kurulan birçok şarkıları yeniden yorumlanan efsanevi grup Depeche Mode’un yeni albümü “Memento Mori” yayınlandı. Depeche Mode’un 40 yılı aşan müzik serüveni müzikal çeşitlilik konusunda da bir geçit töreni gibi sayılabilir. Elektronik müzikten Rock müziğe ve Synthpop’a kadar pek çok yönden beslenen grup, ikonik şarkılarına yenilerini ekleyecek bir albüm ile yeniden sahnelerde. 24 Mart 2023 itibariyle piyasaya sürdükleri “memento mori” albümünün Latince anlamı “öleceğini hatırla” anlamına gelmektedir.

Albüm kayıtları 2019'da başlamıştı ve 26 Mayıs 2022'de grup kurucularından klavyeci Andy Fletcher'ın ölümünden sonra piyasaya sürüldü. Bu anlamda grup oldukça zorlu bir süreç geçirmiş olsa da albüm pek çok müzik eleştirmeninden tam not almıştır. Özellikle "Ghosts Again" şimdiden efsanevi parçalarından biri haline gelmiştir. Bunun yanında Depeche Mode mart ayında albümün yayınlanmasından itibaren Dünya Turnesine başlamıştır.

"ALBÜMÜN 12 PARÇASI, UĞURSUZ AÇILIŞINDAN KAPANIŞ KARARLILIĞINA KADAR- PARANOYA VE SAPLANTIDAN KATARSIS VE NEŞEYE UZANAN VE SAYISIZ VURAN GAMI YÜRÜTEN, RUH HÂLLERİNİ VE DOKULARI GÖSTERİYOR"

Albümün açıklamalarında, "Albümün 12 parçası, uğursuz açılışından kapanış kararlılığına kadar-paranoya ve saplantıdan katarsis ve neşeye uzanan ve sayısız vuran gamı yürüten, ruh hâllerini ve dokuları gösteriyor" diyerek bir tanıtım gerçekleştirmişlerdir.

12 PARÇADAN OLUŞAN ALBÜM DE YER ALAN PARÇALAR ŞUNLARDIR:

1. "My Cosmos Is Mine"
2. "Wagging Tongue"
3. "Ghosts Again"
4. "Don't Say You Love Me"
5. "My Favourite Stranger"
6. "Soul With Me"
7. "Caroline's Monkey"
8. "Before We Drown"
9. "People Are Good"
10. "Always You"
11. "Never Let Me Go"
12. "Speak to Me"

Sevgili Arsız Ölüm – Dirmit

Tiyatro Hemhâl, Trajedi & Dram, Tek Kişilik, Tek Perde / 85 dk.

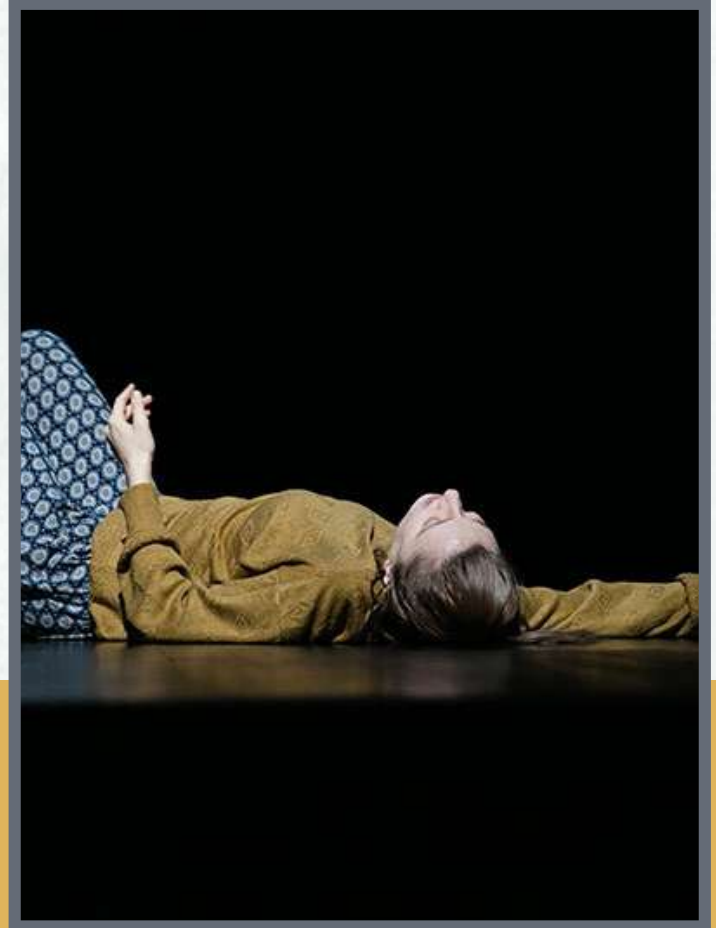
İÇERİK: ARŞ. GÖR. OKAN KIRBACI

“Deniz! Ben bu eve, bunların arasına doğmasam da, başka bir evlere doğsam, acaba nasıl olurdu?”

Seçici izleyiciler için özel tiyatrolarda insanı düşünmeye sevk eden, entelektüel yönü güçlü ve gerçekten harika oyunlar var sahnede. Keşke aynı şeyi devlet ve şehir tiyatroları için de söylemek mümkün olabilseydi... “Uyandığında Sesim Yoktu” da 3 yıldır sahnede olan bu harika oyunlardan bir tanesi.

Sevgili Arsız Ölüm – Dirmit, Latife Tekin’in 1983 yılında yayımladığı romanının, Dirmit karakterine hayat veren oyuncu Nezaket Erden ve “Tırnak İçinde Hizmetçiler”, “Herkes Kocama Benziyor” ve “N’Olcak Bu Yusuf Umut’un Hali” ve yer aldığı birçok oyunla adından söz ettiren Hakan Emre Ünal’ın ortak çalışmasıyla oluşan bir uyarlama.

Hikâye, köyden kente göç eden ve kentte tek odalı bir evde yaşayan kalabalık bir ailenin en küçük kızı olan Dirmit’in ağzından anlatılmakta. Dirmit, son derece meraklı, kıpır kıpır bir genç kızdır ve yaşayıp deneyimlemek istediği bir sürü şey vardır fakat ailesi ona her seferinde ket vurur. Dans etmek ister, yasaklanır. Radyo dinler, radyosu pencereden aşağı atılır. Şiir yazar, şiirleriyle dalga geçilir ve defteri yırtılır... Sevgili Arsız Ölüm – Dirmit de Dirmit’in tüm bu yaşanamamışlıklarının, kentte kendi yolunu arayan ailenin diğer üyelerinin trajikomik durumlarının ve orta-alt sınıfın sorgusuzca hizmet ettiği gelenekçiliğinin hikâyesidir. Aslında anlatılan hepimizin hikâyesidir. Farklı biçim ve şekillerde her toplumda karşılığını bulacağı bir hikâyedir bu...

EKİP:

Yazar: Latife Tekin

Danışman: Zeynep Günsur Yüceil

Uyarlayan: Nezaket Erden, Hakan Emre Ünal

Yöneten: Hakan Emre Ünal

Oyuncu: Nezaket Erden

DOÇ. DR. MURAT DOĞAN İLE RÖPORTAJ

SEKTÖR VE AKADEMİK HAYATI ÜZERİNE KONUŞTUK!

Doç. Dr. Murat DOĞAN

Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü

Sayın hocam öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Akademiye nasıl yöneldiniz?

Öncelikle bana bu röportaj fırsatını verdiğiniz için teşekkür ederim. İlk olarak akademiye diğer bir ifadeyle üniversiteye nasıl yöneldim sorusuyla ilgili birkaç şey söylemek istiyorum. Bana göre akademi ile sektörü tamamen iki ayrı alan gibi düşünmek yanlış. Aslında sektör ile akademi birbirini tamamlayan bir bütünün parçaları. Böyle düşündüğüm için üniversiteden mezun olduktan sonra, sektörde başladığımda da akademiden kopmamaya ve akademiye girdikten sonra da sektörden kopmamaya özen gösterdim. Zor da olsa bunu başardığımı düşünüyorum. Akademiye nasıl girdim ile ilgili sorunuzu birazdan yanıtlarsam sakıncası olmaz değil mi?

İlk olarak kendimi kısaca tanıtayım. İlk mesleğim, ilk göz ağrım gıda mühendisliği. Gıda mühendisiyim diyebilirim. Ancak daha sonra yemekçi bir nevi aşçı, vardiya şefi, kaliteci, farklı kademelerde yönetici, danışman gibi değişik deneyimlerim oldu. Tabi ki en son serde hocalık varmış. Onu da olduk.

İsterseniz biraz da formal şekilde devam edeyim.

Aşçılıkta ön lisans, gıda mühendisliği ve işletme alanlarında lisans eğitimi aldım. Beslenme ve Diyetetik alanında yüksek lisans eğitimi aldım. Gıda mühendisliğinde, sonrasında İşletme ve Strateji bilim dallarında doktora yaptım. Doçentliğimi ise gıda mühendisliğinden aldım.

Gıda sektöründe on üç yıl boyunca işletme müdür yardımcısı, vardiya şefi, üretim sorumlusu, üretim müdürü ve operasyon bölge müdürlüğü görevlerinde bulundum.

"Peter Drucker, insanların her on yılda bir kendini yenilemesini ve hatta yeni bir mesleğe geçmesini öneriyor."

Gıda sektörünün hangi alanlarında çalıştınız diye sorarsanız?

Catering, sakız, şekerleme, makarna vb. sektörlerde çalıştım. Buna ek olarak bisküvi, lokum, ekmek, pastacılık gibi alanlarda kalite ve yönetim danışmanlıkları yaptım.

Bu arada konuşmamım başında söylediğim gibi zor da olsa sektördeyken akademiden kopmamaya gayret ettim. Aslında sektörde çalışırken lisansüstü eğitimlere başladım. Hatta sektördeyken samimi olduğum İnsan Kaynakları müdürümüze yüksek lisans yapmaya başlayacağımı söylediğimde, bana espriyle "yüksek lisans, doktora sonra da hoca mı olacaksın?" demişti.

Evet, sektörde çalışırken çok da iyi para kazanırken, gemileri yakarak sektörde geçen on üç yıl sonrasında akademiye geçtim. Yaklaşık on iki veya on üç yıldır da üniversitedeyim. Üniversitede araştırma görevliliği yapmadan, sektör tecrübeme istinaden üniversitelerimizin birinin Gıda Teknolojisi bölümünde öğretim görevlisi olarak başladım. Öğretim görevliliğine devam ederken bir taraftan da doktora eğitimime devam ettim. Gastronomi ve Mutfak Sanatları bölümüne geçmeden önce de Beslenme ve Diyetetik bölümünde öğretim görevlisi ve üyesi olarak çalıştım. Altı yıldır da buradayım.

Hem sektör hem akademiye tecrübe eden bir akademisyen olarak iki sektörün zorlukları, fırsatları vs. hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Bana kızmayın sektör kurtlar sofrası, sektörde her zaman dik durmanız, tetikte olmanız, kendinizi geliştirmeniz ve en önemlisi insan ilişkilerinde çok çok iyi olmanız gerekir. Bunlar olursa başarı kendiliğinden gelir. Tabi ki bana şunu sorabilirsiniz. Hocam siz sektörden korktunuz da mı akademiye kaçtınız diyebilirsiniz. Sektörde çalışırken çevremde böyle düşünen arkadaşlarım çokça oldu. Ben biraz daha farklı düşünüyordum. Aslında sektörde on üç yıl çalışmakla, kariyer anlamında istediğim hedeflerin birçoğunu yakalamıştım. Bundan sonra sektörde kalmam kendimi tekrarlamama neden olacaktı. Hatta aklıma Peter Drucker'ın bir sözü geldi. Hatırladığım kadarıyla, kitaplarından çok şey de öğrendiğim yönetim gurusu, insanların her on yılda bir kendini yenilemesini ve hatta yeni bir mesleğe geçmesini öneriyor. Bu konuda kendimi çok şanslı hissediyorum. Ancak bunların hiçbirisi risk almadan olmuyor. Hatta babam, oğlum bir işe gir, orda yirmi beş yıl çalış ve emekli ol derdi. Bunu yapamadım.

Biraz da fırsatlardan bahsedeyim!

Üniversiteden lisans eğitimi alarak ve meslek sahibi olarak sektöre giriyoruz. Mesleki anlamda doyumu sağlayan sektördür diyebilirim.

Buna ek olarak sektörde çalışma çoğu zaman maddi olarak çok daha fazla katkı sağlamakta. Eğer girişimci bir ruhunuz da varsa, işveren olduğunuzda maddi anlamda çok daha iyi yerlere gelebiliyorsunuz.

Akademinin zorluk ve fırsatlarından bahsedeyim. Tabi ki bana göre ve bakış açımaya göre...

Akademi, okumayı ve araştırmayı sevmeyene çok zor. Akademiye gireyim sonrasında bir şekilde ilerlerim demek çok çok yanlış. Bence böyle düşünenler varsa sektörde başlasınlar ve akademideyseler yol yakınken sektöre geçsinler. Ancak üniversite kariyeri her zaman araştırmaya meraklı olanlar için biçilmiş kaftan. Aslında bir nevi zorluk içinde, büyük bir fırsat da... Bir de akademik başarının, araştırmacı olmanın ve bir eğitimci olmanın hepsinin farklı özellikler olduğunu unutmamalıyım. İyi bir öğretim elemanı olmanın yolu ise tümünün en iyi şekilde icra edilmesi ile olacaktır.

Ulusal ve uluslararası alanda çok sayıda makaleniz, kitap editörlükleriniz, projeleriniz var.Çalışma motivasyonunuz nedir, bu konuda genç akademisyenlere öneri ve tavsiyeleriniz neler olur?

Aslında ikinci soruda bahsettiğim anahtar sözcük olan “araştırma merakı” her şeyin başı. Kendi açımdan konuşursam. Proje olsun, makale olsun veya bir kitap çalışması olsun bunların hepsi benim için birer hobi. Yanlış anlaşılmasın ama bunların tümünü işimin bir parçası olarak yapmıyorum. Severek ve tatarak yapıyorum. Aklıma yine bir yazarın sözü geldi. Yanlış hatırlıyor olmayayım. “Etkili İnsanların Yedi Alışkanlığı” kitabının yazarı Stephen Covey ilgi ve etki alanı ile ilgili kavramlardan bahseder.

Bir insan eğer etkili olduğu alana ilgi duyarsa ya da diğer bir ifadeyle severse, o alanda başarılı olur der. O zaman şunu yapmak en doğrusu. İlgi duyduğunuz yani sevdiğiniz veya seveceğiniz alanda iş yapın, etkili ve başarılı olun. Yoksa tüm bunları sadece bir yerlere ulaşmak için yapıyorsunuz. Çok fazla eziyet çeker ve sonrasında hedefinize ulaştığınızda her şeyi bir kenara bırakırsınız. Bir de şunu söylemekte fayda var. Bir akademisyen için mesai kavramı yoktur. O yolda, işte, evde ve her yerde çalışabilmelidir. Mesai bitti iş bitti dememelidir. Yaptığımız çalışmalarını mesainin gerektirdiği bir iş olarak görürsek. Tabi ki evde makale okumayız ve hafta sonu laboratuvarında çalışmayız. Genç akademisyenlere Aziz Sancar’ın çalışma aşkını ve düzenini araştırmalarını ve onu örnek almalarını öneriyorum.

ARAŞTIRMA MERAKI HER ŞEYİN BAŞI!

AB destekli, danışmanlığını yaptığınız projeniz hakkında bize kısaca bilgi verebilir misiniz?

Öncelikle bu projeden bahsetmeden önce diğer projelerimden de bahsetmek isterim. Daha önceki projelerin çoğunda araştırmacı oldum. Son iki projede danışman olarak görev alıyorum. Daha önceki projelerin tümü TÜBİTAK destekli projeler ve bunlar sanayi-üniversite işbirliği ile yapılan TEYDEB olarak isimlendirilen projeler. Probiyotikler ve starter kültürler üzerine proje çalışmalarım oldu. Bunları başarıyla tamamladık. AB projesi hakkında bilgi vermek gerekirse.

Projemizin adı “**Geri dönüştürülmüş kaynaklardan elde edilen ve bitki ve deniz yosunu proteinlerini kullanan iklim dostu yenilikçi gıdalar**” Bu proje 2021 yılında AB Çerçeve Programı bilimsel araştırma projeleri kapsamında desteklenen beş projeden biri oldu. Projenin başında çok sevdiğim arkadaşım İsmail Hakkı Tekiner hoca, Türkiye’nin farklı üniversitelerinden arkadaşlarımız ve İngiltere, İtalya, Fas ve Romanya üniversitelerinden farklı araştırmacılar bulunuyor. Toplam 1,5 milyon avro bütçeye sahip bir proje. 2021 yılında başlayan bu projeyi 2024 yılında tamamlamayı planlıyoruz.

Doç. Dr. Murat Doğan’a röportaj için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

MEZUNUMUZ BERKAY KUMAŞ İLE "100 ÖRNEK EV" PROJESİNİ KONUŞTUK

İGÜ İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Mezunumuz İç Mimar Berkay Kumaş ile 6 Şubat Depremlerinden sonra bağımsız sivil bir inisiyatifle başlatılan İstanbul Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi'nde depremzedeler için üretilen "100 Örnek Ev Projesi"ni konuştuk. Bu projeye hem dahil olan hem de kendi YouTube Kanalı üzerinden projenin duyurulmasını sağlayan Berkay Kumaş sorularımızı yanıtladı:

Merhabalar Berkay, bize "100 Örnek Ev Projesi"nin nasıl başladığını anlatabilir misin? İstanbul Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi içinde bir bölümde adeta bir fabrika çalışma süreci başlatıldı. Bunu hem ana akım medyada hem sosyal medyadan okuduk, gördük. Bu büyük ekip nasıl bir araya geldi, süreç nasıl işledi ve sen nasıl dahil oldun?

Merhabalar, tabii ki önce size projeden biraz bahsetmek isterim. Gerçek anlamda afetlere dayanıklı bir yaşam biçimi hem doğa hem insanlar arası güçlü sosyal ve ekonomik ilişkilerin kurulması ile mümkündür. "Örnek Evler Projesi" doğa ile uyumlu, afet ve sonrasına dayanıklı, toplum bilincini önde tutan dayanışma ortamının sağlandığı ve her gelir seviyesinden insanın erişebileceği yaşam alanlarının temin edilmesine örnek olmak adına hayata geçirilmektedir.

Proje kapsamında İstanbul'da yapımı tamamlanan 100 adet "Tiny House" Hatay Antakya ilçesinde bulunan Kuzeytepe Mahallesi'ne bağlı 66 dönümlük arazi üzerinde yerleştirilecektir. Oturum alanına inşa edilecek tarım ve hayvancılık alanları, yağmur suyu toplama sistemleri, yenilenebilir enerji sistemleri ve sosyal tesisler sürdürülebilirlik odaklı tasarlanarak, ekonomik ve sosyal yapının oturum alanında kurulması sağlanacaktır. Konutlara dezavantajlı gruplardan seçilecek depremzedeler yerleştirilecektir. Yerleşkenin yaşam başlangıcını takiben 18 ay boyunca çocuklar ve yetişkinler için deprem sonrası travma başta olmak üzere psikolojik destek ve toplum bilincini artırmaya yönelik eğitimler ve sosyal aktiviteler ile düzenlenecektir. Proje kapsamında yerleşkede üretilecek ürünler için ticarileşme ve markalaşma konusunda uzman desteği sağlanarak sürdürülebilir bir gelir için kurumsal satış bağlantıları kurulacaktır.

Projenin nasıl başladığına gelecek olursak... Depremin hemen ertesi günü olan 7 Şubat tarihinde normalde de tiny house üreticisi olan İç Mimar Zülal Çakıcı WhatsApp grupları ve çeşitli sosyal medya uygulamaları aracılığıyla bir duyuru paylaştı.

Duyuru depremzede vatandaşlarımız için üretilecek olan 100 adet tiny house ve bunları üretmek için gerekli olan seferberliği içeriyordu. Kısa sürede iç mimarlar ve mimarlar çağrıya duyarsız kalmadı ve 10 Şubat günü programlama yapılmış bir şekilde Tüyp'ta proje başladı.

Ben, iç mimar arkadaşlarım sayesinde projeden 8 Şubat günü haberdar oldum ve aynı gün projeye dahil olarak projenin ilerlemesine katkıda bulunmak için Tüyp'ta yerimi aldım.

Proje şuan ne aşamada, bölgeye teslimat yapılabilir mi? Bölgede barınmanın hala bir ihtiyaç olduğunu biliyoruz, ekibiniz bu süreci bundan sonra nasıl yönlendirmeyi düşünüyor?

Şu anda evlerimizin tamamını Hatay'a ulaştırdık. Evlerin elektrik, temiz su ve pis su gibi altyapı işlemleri çeşitli Valilik ve Belediyelerin desteğiyle şu anda yapılmakta. Bu işlemler kısa sürede tamamlanacak ve bu mükemmel projenin meyvesi olarak hayat başlayacak. Ekibimizden müsait olanlar şu anda Hatay bölgesinde çalışmalara hala devam etmekte. Kendileri ile tanışma fırsatı bulduğum için kendimi ayrıcalıklı hissediyorum.

Berkay senin bu proje sürecinden kendine çıkarttıkların neler? Bu projede sadece bir iç mimar olarak değil aynı zamanda üretim sürecinde de bizzat yer aldın. Bunun yanında bu projeyi daha fazla kişiye duyurmak için süreci YouTube kanalından aktardın. Tüm bunların yanında elbet böyle bir acılı sürecin içindeki dayanışmanın gücünde yeni iletişimler kurulmuştur. Bize biraz bu projenin çok yönlülüğünü anlatabilir misin?

Projede öncelikle hala iyi insanlar olduğunu ve bir bütün olduğumuzda neler yapabileceğimizin farkına varmış oldum. Onlarca iç mimar, mimar ve farklı meslek gruplarından gönüllülerin olduğu bu projede herkes üzerine düşen görevi yaptı ve zor olsa da süreç bir şekilde tamamlandı.

Proje sürecinde Tüyap'ta temizlik yapan mimarlara, malzemeci olarak malzeme taşıyan iç mimarlara ve bunun gibi vasıfsız işlerde çalışan bir çok mühendise, öğretmene, öğrenciye rastlamak mümkündür. Kısacası eşi benzeri görülmemiş bir atmosfer vardı.

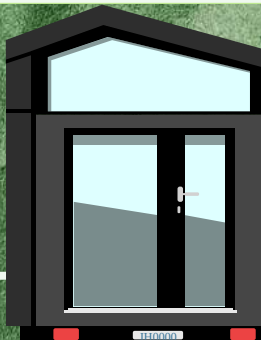
Projeyi duyurmak için alanda bulunan tüm gönüllüler olarak çeşitli çağrılarda bulduk. Çağrılarımız kısa sürede bize ekstra gönüllü ve malzeme desteği olarak geri döndü.

Yaptığımız paylaşımlar proje sürecini hızlandırıyordu. Paylaşımları çeşitli ünlülerin de paylaşmasının ardından televizyon kanalları ve çeşitli internet gazeteleri bizden görüşme talep edip projenin duyurulmasına katkı sağladılar. Kısa sürede projemizden milyonlarca kişinin haberi olmuştu.

Son olarak burada yaşadığın büyük deneyim üzerinden İÇÜ GSF İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde okuyan arkadaşlarına ne gibi tavsiyelerin olur?

İstanbul Gelişim Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan meslektaş adaylarıma, öğrencilik hayatları boyunca maksimum verimli şekilde zamanı kullanmaları çağrısında bulunmak istiyorum. Öğrencilik, herkesin kendisini geliştirmeye açık olduğu sancılı fakat çok kıymetli bir süreç. Okul etkinliklerine katılım, ülkemiz mimarisi, mesleğimizin literatürü ve yurtdışında mesleğimizin karşılığı konularında hassasiyet göstermeleri gerektiğini hatırlatmak istiyorum.

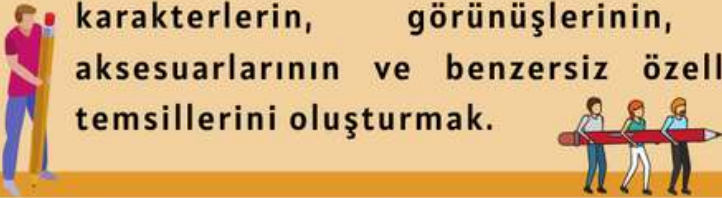

Bir "konsept sanatçısı", video oyunları, filmler, animasyonlar veya diğer görsel medya gibi yaratıcı projelerin erken aşamalarında karakterlerin, ortamların, nesnelerin veya yaratıkların görsel temsillerini ve tasarımlarını oluşturan bir profesyoneldir. Temel görevleri, projenin yönetmeni, oyun tasarımcısı veya yaratıcı ekip tarafından belirlenen vizyona dayanarak projenin sanatsal yönünü ve tarzını görsel olarak keşfetmek ve geliştirmektir.

Bir konsept sanatçısının sorumlulukları şunları içerebilir:

1. Karakter tasarımları geliştirmek: Projedeki karakterlerin, görünüşlerinin, kıyafetlerinin, aksesuarlarının ve benzersiz özelliklerinin görsel temsillerini oluşturmak.

2. Ortam tasarımları yapmak: Projedeki ayarların, manzaraların, mimarilerin veya iç mekanların konsept sanatını oluşturarak görsel stil ve atmosferi belirlemek.

3. Özel nesne ve eşya tasarımları oluşturmak: Projenin parçası olacak çeşitli nesnelerin, silahların, araçların veya diğer unsurların tasarımını yapmak ve resmetmek.

4. Hikaye unsurlarını görselleştirmek: Hikaye veya senaryo fikirlerini görsel kavramlara çevirmek, önemli sahneleri, hikaye panolarını veya atmosfer panolarını oluşturmak ve projenin hikayesini ve temalarını iletmeye yardımcı olmak.

POPÜLER TİYATRO VE SARAY

Akbank Sanat 14 Haziran
Çok Amaçlı Salon 2023

Nilgün Firidinoğlu Osmanlı sarayında "huzur"da gerçekleştirilen popüler tiyatro gösterilerinde seyirci ve oyuncular arasındaki ilişkiyi inceleyecek ve bu ilişkinin temsilin niteliğine etkisini tartışacaktır.

Detaylar için [tıklayınız.](#)

PSİKİYATRİ VE SİNEMA: TARİHE BAKIŞ

Akbank Sanat 21 Haziran
Çok Amaçlı Salon 2023

Günümüzde sözcüklerden ziyade görüntülerle düşünüyoruz. Anılarımızı kelimelerle anlatmak yerine görüntülerle aktarmaya çalışıyoruz. Kalem ve kâğıtlar giderek yerlerini görsel kayıt cihazlarına bırakıyor. İşte bu noktada sinema; psikiyatri, psikoloji, felsefe, tarih, mitoloji, sosyoloji, edebiyat, tarih ve estetik boyutlarıyla görsel kaydın en üst noktası olarak değerlendirilebilir. Bu seminerde bu hususlar tartışılacaktır.

Detaylar için [tıklayınız.](#)

"BİR KENDİLİK ÖYKÜSÜ: NAİLE AKINCI (1953-2013)"

Müze 16 Temmuz
Gazhane kadar

"Bir Kendilik Öyküsü: Naile Akıncı (1953-2013)" retrospektif sergisi ile İBB'nin Cumhuriyet'in öncü kadın ressamlarının ele alınacağı seri sergilerin ilkinde ev sahipliği yapıyor. Demokrasi Yüzyılı etkinlikleri kapsamında düzenlenen, Türk resim sanatının öncü kadın sanatçılarının ele alınmıştır.

Detaylar için [tıklayınız.](#)

igü

KARYON

Kariyer Yönlendirme
Uygulama ve Araştırma Merkezi

igü

MMK

Mezunlar ve Mensuplar
Koordinatörlüğü

Değerli İGÜ mezunları ve öğrencileri,
iş arayanların nitelikleri ile işverenlerin
aradığı özellikleri eşleştiren yeni

İŞ BULMA PLATFORMU

erişime açıldı. Üye olarak açık pozisyonları
görüntüleyebilir ve başvuru yapabilirsin.

Detaylı bilgi ve
Başvuru için

metsis.gelisim.edu.tr

KÜNYE

KOORDİNATÖR

Prof. Dr. Şükran Güzin
ILICAK AYDINALP

EDİTÖR

Dr. Öğr. Üyesi Sezgin SAVAŞ

İÇERİK KOORDİNATÖRÜ

Arş. Gör. Eda ÇEKEMCİ

İÇERİK EDİTÖRLERİ

Arş. Gör. Ceren İREN
Arş. Gör. Emel ÇİRİŞOĞLU

TASARIM

Arş. Gör. Ayten Bengisu CANSEVER
Arş. Gör. Büşra KILIÇ

ÇEVİRİ

Arş. Gör. Mustafa DALLI
Arş. Gör. Tuğçe ÖZTÜRK

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ

Cihangir Mahallesi, Petrol Ofisi
Caddesi, No:3-5 Gelişim Tower, Avcılar/
İSTANBUL (İç Mimarlık, İç Mimarlık ve
Çevre Tasarımı, İngilizce İç Mimarlık
ve Çevre Tasarımı bölümleri 14. kat;
Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı ve
diğer bölümler 20. kat)

0 (212) 422 70 00

gsf.gelisim.edu.tr

